

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Avdacia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

veniale. Tamen posset esse tantus affectus ad acquirendum, vel retinendū, quod esset mortale, vt si quis propter hoc postponeret ea, quæ pertinent ad salutem animæ, non curans transgredi præcepta Dei, & ecclesiæ, & huiusmodi. Ex suo tamen genere mortale non est ex Caieta. ibi & Tho. secunda secundæ. quol. 34. artic. 4. & quol. 118. art. 4.

² In auaritia mortaliter peccatur, furando rem alicuius importantiæ, vel si esset paræ importantiæ, tamē magnā iniuriam crederet per hoc facere domino rei: vt infra, furtum. §. 1. Secundo per rapinam, ex qua sequitur magna proximi iniuria, vel damnum.

Tertio, si alienū retinet inuito domino, & posset restituere, & totiens peccat, quotiens deliberat non restituere. arg. in c. sepē de rest. spoli. infra, restitutio. §. 1. Quarto, quādo non facit elemosynam in casu, quo tenetur, infra, elemosyna. §. 2. Quinto, quando iniusto modo, vt per vsuram, simoniam, meretricium, &c. vti per modū,

quod est mortale peccatum, lucratur, etiam si quod acquirat, sit minimæ quantitatis. Sexto, appetendo alienam vt supra, voluntate deliberata. Nota regula, quod quando quis ita appetit diuitias, vel rem aliam, taliter, quod illa esset paratus facere peccatum vnū mortale, tunc mortaliter peccat: si autem nullo modo vellet Deum mortaliter offendere, talis appetitus est venialis.

³ AVARITIA est vitium capitale, secundum quod multa vitia ordinantur ad habendas diuitias, secundū S. Tho. 2. sent. d. 22. q. 2. a. 3. cuius species sunt nouem, vt ponit Philosophus. 4. Ethic. & Tho. secunda secundæ. quæst. 118. art. vlt.

⁴ AVARITIAE filix secundū Grego. 13. l. mor. sunt septē, videlicet proditio, fraus, fallacia, periurium, inquitudo, violentia, & obduratio contra misericordiam. Quando hæc sunt peccata mortalia, vide in suis titulis, vel per ea, quæ supra dicta sunt, iudica. Sub istis secundū Iſid. continetur me-

dacium, falsum testimonium, furtū, appetitus turpis lucri, rapacitas, & inhumanitas. Plura tamen alia ex hoc peccata oriuntur.

AVDACCIA.

AVDACCIA est passio existēs subiectiue in irascibili, quæ secundum translationem, & vsū hominum significat vitium virtuti fortitudinis oppositum per excessum, secundum Tho. secunda secundæ. quæst. 118. Si talis excessus esset tantus, quod quis paratus esset facere contra præcepta (vt supra de auaritia dictum est) esset peccatum mortale: alias, & communiter est veniale. Et si effectū mortale faciat, vt si quis per audaciā assumeret ea ardua, quæ sibi totaliter sunt improportionata, exponendo se periculo magno, & c. mortaliter ageret. Exponere enim se vel aliū periculo magno, vt est peccatum mortale, quō nihil magis peccatum mortale est.

AVGVRIVM.

AVGVRIVM, aruspiciū, & auspiciū inter superstitiones diuinationes cōputata, Christianæ religioni opponuntur, quibus idolatræ vtebatur, & forte adhuc aliqui obseruant.

² AVGVRES dicuntur, qui diuināt à vocibus auium, seu aliorum animalium: auspices, qui ex inspectione sine expressa dæmonum inuocatione: aruspices, qui diuinant cum expressa dæmonum inuocatione, per figuras, vel signa, quæ rebus inanimatis appareat, in visceribus animalium immolatorū in aris dæmonum, secundum Thom. secunda secundæ. quæst. 95. argu. 3. Huiusmodi diuinationes si fiant cum pacto tacito, vel expresso, cum dæmone, vt communiter fit, sunt peccatum mortale, & nō licet vti tali arte. vt supra, Ars. §. 1. Si autem hæc fierent sine superstitione, sed secundum quandam animalium naturam: vt quia cantus mergorum notat tempestatem, similiter apparitio delphinorum in mari, non esset peccatum, quia secundum naturales effectus diuinant de futuris sine pacto cum dæmone, & superstitione, sed merè ex naturalibus, vel ex lon-